

Nr 333

Av herr **Larsson i Norderön m. fl.**, om statsbidrag till iordningställande av ungdomslokaler.

(Lika lydande med motion nr 132 i Första kammaren)

Under senare år har ungdomsarbetet i allt större utsträckning kommit i åtnjutande av stöd från samhällets sida. Det framstår som angeläget att stödet till den ungdomsfostrande verksamheten även i fortsättningen blir så starkt som möjligt. Härvid är det betydelsefullt att stödet får en sådan utformning, att det innebär en hjälp till självhjälp och till upprustning av de fria och frivilliga ungdomssammanslutningarnas arbetsmöjligheter. Förhållandevis små ekonomiska bidrag kan härigenom få en betydande effekt för ungdomsverksamheten.

Lokalfrågan är givetvis av avgörande betydelse för ungdomsarbetet. Bygdegårdar och liknande allmänna samlingslokaler blir allt större och allt mera kostnadskrävande och i konsekvens därav allt glesare utplacerade. Denna utveckling är i och för sig en ekonomisk nödvändighet. Avståndet till de stora samlingslokalerna blir emellertid i många fall så stort, att ungdomssammanslutningarna inte dit kan förlägga sina små förenings- och klubbssammanskomster. Självfallet gäller detta inte minst juniorbetonade ungdomsrörelser. Svårigheterna tilltar i den mån bygdeskolorna försvinner och skollokalerna i regel blir tagna i anspråk för andra ändamål.

För ungdomsverksamheten i glesbygderna blir det ofta nödvändigt att anskaffa förenings- eller klubbstugor, när avståndet till bygdegård eller annan allmän samlingslokal är för stort för att föreningssammanskomsterna skall kunna hållas där. Enkla men för ungdomsföreningarnas mötesverksamhet ändamålsenliga lokaler kan i regel iordningställas utan alltför stora kostnader. En ungdomsförening kan ofta få möjlighet att för inrättande av en föreningsstuga övertaga en torpstuga, en byggnad på ett jordbruk, som sammanslagits med ett närliggande, en lokal från en nedlagd byskola eller dylikt. Allt arbete, som krävs för iordningställande av en sådan föreningsstuga, torde föreningsmedlemmarna i regel själva kunna utföra, men föreningen saknar i allmänhet ekonomiska medel till upprustningen, till inventarier och dylikt.

Enligt tidigare gällande författning kunde ungdomsföreningar och andra för ungdomslokal erhålla inventariebidrag från det under femte huvudtiteln uppförda anslaget till anskaffning av inventarier för allmänna samlingslokaler m.m. Bidraget kunde utgå med högst 50 procent av kostnaderna, dock högst 1 000 kronor för lokaler inrymda i samma byggnad. Genom

beslut av 1960 års riksdag har emellertid inventariebidragen avskaffats för såväl allmänna samlingslokaler som särskilda ungdomslokaler. Till ungdomslokaler kan dock bidrag utgå från allmänna arvsfonden.

De bidrag, som kan lämnas till ungdomslokaler från allmänna arvsfonden, är givetvis av stor betydelse. Allmänna arvsfondens tillgång på medel kan dock variera i stor utsträckning. Det kan inte bestridas, att bortfallet av det särskilda inventariebidraget under femte huvudtiteln medfört en försämring av stödet till den ungdomsfostrande verksamheten.

För ungdomsverksamheten i glesbygderna, inte minst bildningsarbetet och det nykterhetspolitiska arbetet, är det av största vikt att tillfredsställande lokalmöjligheter kan skapas för föreningssammanskomsterna. Såsom ovan framhållits måste man för glesbygdernas vidkommande i ökad utsträckning räkna med nödvändigheten av förenings- eller klubbstugor som komplement till de på större avstånd liggande allmänna samlingslokalerna. Då ungdomsföreningarna i allmänhet inte har egna medel för iordningställandet av sådan lokal och allmänna arvsfondens tillgångar synes otillräckliga, framstår det som angeläget, att ett reservationsanslag för ändamålet åter uppföres på riksstaten. Bidrag bör kunna utgå med högst 50 procent av kostnaderna för upprustning och inventarieanskaffning, dock högst 1 500 kronor per ungdomslokal. I kostnadskalkylen för beräkning av bidraget må även få ingå värdet av frivilliga, oavlönade arbetsinsatser. Reservationsanslaget bör upptagas till 150 000 kronor. Ett sådant belopp är visserligen att betrakta som jämförelsevis litet, men det skulle dock få en värdefull och stimulerande inverkan på ungdomsföreningarnas vilja att anskaffa och iordningställa klubbstugor och innebära en god hjälp till självhjälp till gagn för den ungdomsfostrande verksamheten.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1961/62 anvisa under femte huvudtiteln ett reservationsanslag av 150 000 kronor till bidrag till iordningställande av ungdomslokaler i överensstämmelse med vad i motionen har anförts, samt

att riksdagen måtte anhålla hos Kungl. Maj:t om utfärdande av härför erforderliga tillämpningsföreskrifter i enlighet med vad i motionen har anförts.

Stockholm den 23 januari 1961

Erik Larsson
i Norderön

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärälund

Thorbjörn Fällin

Rune Gustavsson
i Alvesta